

سخنی با هیأت مدیره محترم تأمین اجتماعی

به نظر می‌رسد مقوله تأیید، موردتأیید ریاست مجلس که مسئول تطبیق مقررات و اساسنامه‌ها با قوانین مصوب مجلس است قرار نگرفته؛ با وجود این ترجمان این اختیار این است که به هر حال مسئولیت انتخاب و نظارت بر هیات مدیره شرکت‌های موصوف به عهده هیات مدیره است. همچنین در ماده یک شرح وظایف هیات مدیره و آیین‌نامه نحوه تشکیل و اداره جلسه هیات مدیره مصوب هیات امنأ سازمان تأمین اجتماعی و صندوق‌های تابعه به‌صراحت هیات مدیره را به‌عنوان نماینده و حافظ منافع صندوق مورد خطاب قرار داده است و مجدداً در تأیید اساسنامه مصوب هیات وزیران، تعیین اعضای هیات مدیره شرکت و مؤسسات تابعه و… را به هیات مدیره سازمان واگذار کرده است. به عبارت دیگر حدود و اختیارات هیات مدیره از چنان صلابت و استحکامی برخوردار است که رسماً و قانوناً می‌تواند مدیر عامل را بازخواست کند و از طرفی پاسخ‌گوی مستقیم به عملکرد سازمان در مقابل هیات امنأ است. اما آنچه که در عمل دو سال گذشته در نحوه انتخاب هیات مدیره شرکت سرمایه‌گذاری سازمان تأمین اجتماعی (شستا) اتفاق افتاده است، به لحاظ معیارهای علمی و کارشناسی و رعایت ضوابط قانونی موردترید است. یکی از اشکالاتی که به دولت گذشته بحق وارد بود، بی‌ثبات‌کردن مدیریت در ارکان مختلف سازمان بود. اتفاق غیرمنظره و تغییرات پی‌درپی در مدیریت عامل شستا و هیات مدیره آن کوی سبقت را از دولت قبل بروده است به‌طوری‌که حداقل طول خدمت یکی از مدیران عامل شستا در دولت گذشته بالغ بر چهار ماه بوده است و در این دوره از فعالیت‌ها در دولت تدبیر و امید به سه ماه کاهش یافته است و از طرفی به دفعات چندین بار اعضای هیات مدیره نیز تغییر کرده‌اند. البته شاید بخشی از این بی‌توجهی‌ها مخدوش‌شدن جایگاه نظارت و اجرا در شستا بوده است؛ وقتی به‌صراحت بند ح ماده یک وظایف و اختیارات هیات مدیره اعلام می‌گردد نظارت بر عملکرد و سپس ارائه گزارش به هیات امنأ جزء وظایف لاینفک هیات مدیره است. انتظار می‌رود هیات مدیره سازمان تأمین اجتماعی با توجه به جایگاه رفیع و ارزشمندی که در دفاع از حقوق بیمه‌شدگان دارد به افکار عمومی درباره این تغییرات در ارکان شستا پاسخ دهد.

دولت توافق‌های بزرگ

۲- کشمکش‌های سیاسی عامل اساسی در یارگیری سیاسی و تن‌دادن به شایسته‌سالاری است. جناح‌های سیاسی باید بر سر شیوه حل مسئله‌های مهم توافق کنند و چارچوب رقابت سیاسی را به‌گونه‌ای بازتعریف کنند که صندوق رأی آماج عوام‌فریبی نشود و توزیع رانت برای حفظ قدرت ممنوع شود. ۳- تضاد کارفرما با کارگران که سال‌هاست بر قانون کار سایه افکنده، منافع کارگر و کارفرما را با هم قربانی کرده است؛ از همین‌رو به‌شدت نیازمند توافق کارگران و کارفرمایان ملی هستیم. ۴- آینده اقتصادی کشور منوط به اصلاح صندوق‌های بازنشستگی است و بدون توافق‌های ملی امکان گذر از بحران صندوق‌های بازنشستگی وجود ندارد. اگر تنها افتخار دولت یازدهم تحقق عنوان «دولت توافق‌های بزرگ ملی و بین‌المللی» باشد، او را بسنده خواهد بود. سرنوشت مردم ما نه‌فقط در سال همدلی و هم‌زبانی، بلکه برای دوره‌های طولانی به ظرفیت شکل‌گیری توافق‌های بزرگ بستگی دارد.

مدیریت شهری در پساتحریم

درحال‌حاضر برخی از واکن‌های فعال، به خطوط تازه‌راه‌اندازی‌شده منتقل می‌شود که این مسئله، فاصله‌گذر قطارها را افزایش می‌دهد درحالی‌که به‌دنبال فاصله دودقیقه‌ای ورود قطارها به ایستگاه‌ها هستیم. براساس برنامه، باید سالانه ۳۰ کیلومتر مترو در تهران احداث شود و سایر کلان‌شهرها هم طرح‌های خود را دارند. هزینه کامل هر یک کیلومتر مترو، ۲۰۰میلیارد تومان است و فقط در تهران، سالانه شش هزار میلیارد تومان مورد نیاز است. اسمال بدون کمک دولت، دو هزار میلیارد تومان تخصیص دادیم. درحال حاضر نیمه شمالی خط ۳ و خطوط ۷ و مترو که تکمیل آنها اثرات ترفایی محسوس در تهران خواهد داشت، در حال کار است. برای خط شش، هزار میلیارد تومان فاینانس داخلی با بانک شهر امضا شد و دو پیمان‌کار توانای بخش خصوصی هم مشغول فعالیت هستند. دولت روحانی درک درستی از مشکلات شهری در کشور دارد اما فعلاً با فقدان منابع و فشار بودجه جاری مواجه است. امید است پس از لغو تحریم‌ها، دولت در فاینانس‌های داخلی و خارجی، به کمک مدیریت شهری بیاید. ورود تجهیزات به‌روز، پیش‌بینی سیل، مقاوم‌سازی بناها برای مقابله با زلزله و کنترل آلودگی آب، هوا و محیط‌های شهری را تسهیل می‌کند. به دلائل متعدد، امکان انتقال پایتخت وجود ندارد اما می‌توان با آبادانی سایر نقاط کشور، تمرکززدایی از تهران را دنبال کرده و مهاجرت را معکوس کرد. نگارنده در جلسه‌ای به معاون‌اول رئیس‌جمهور پیشنهاد داد مبلغ سه‌هزارو ۵۰۰ میلیارد تومان یارانه هر ماه، به یکی از استان‌ها اختصاص داده شود تا در یک برنامه پنج‌ساله، کشور با توسعه‌ای متوازن به پیش رود.

احمد میرخدایی؛ می‌گویند: «آب هست، اما کم است!» رودخانه‌ها خشک شدند، آب‌های زیرزمینی تقریباً کامل برداشت شده و برای دسترسی به آب، زمینی نمانده که در آن چاه نکنده باشیم. باران نمی‌بارد یا اگر ببارد حتی به آن اندازه نیست که گردوغبار خستگی شهرها را بشوید. این یک طرف ماجراست. از طرف دیگر تأثیر بحران آب بر اقتصاد و رشد اقتصادی مطرح می‌شود. طبق آخرین اظهارات محمدرضا نعمت‌زاده، وزیر صنعت، معدن و تجارت، از سه‌درصد رشد اقتصادی کشور در سال ۱۰۹۳، درصد مربوط به بخش صنعت و معدن بوده که با احتساب بخش تجارت، ۱۰۷درصد از سه‌درصد رشد اقتصادی متعلق به این بخش از اقتصاد بوده است. این مسئله در حالی است که از صد درصد آب مصرفی کشور، کمتر از پنج‌درصد در بخش صنعت مصرف می‌شود و طبق گزارش بانک مرکزی، در محاسبه رشد اقتصادی نیمه نخست سال ۹۳، گروه کشاورزی، با سهم بیش از ۹۰درصدی مصرف آب، در میزان رشد تولید ناخالص داخلی، در رتبه سوم گروه‌های مختلف اقتصادی قرار دارد. چراکه بیشترین رشد تولید ناخالصی داخلی مربوط به گروه نفت با ۹۰۲درصد، رتبه دوم گروه صنایع و معادن با ۷۰۲ و بعد از این دو گروه، گروه کشاورزی قرار می‌گیرد و در نهایت هم بخش خدمات با ۲۰۵درصد رشد تولید ناخالص داخلی روبه‌رو شد. با همین استدلال، برخی از کارشناسان نسبت به تأثیر بحران آب بر رشد اقتصادی هشدار می‌دهند.

بحران آب در درآمدت چالشی جدی است بهروزهای زئوز/اقتصاددان
بحران خشک‌سالی، یک معضل جهانی است اما ایران در قسمتی از زمین واقع شده که متوسط بارندگی سالانه آن یک‌سوم دیگر مناطق جغرافیایی است و وقوع خشک‌سالی درآمدت در این منطقه می‌تواند پیامدهای وخیمی به همراه داشته باشد. البته واقعیت این است که تنها عوامل محیطی در ایجاد بحران آب کشور دلیل نیستند بلکه به دلیل بی‌تدبیری‌های سه دهه اخیر و به‌خصوص سوءمدیریت‌های دهه گذشته، استفاده بی‌رویه از آب‌های زیرزمینی حوزه آب کشور را تا مخاطرات جدی روبه‌رو کرده است. چه بحران آب باشد، چه نباشد؛ ما به رشد اقتصادی هشت‌درصدی، که در برنامه ششم توسعه تعیین‌شده است، نمی‌رسیم. این ناتوانی بیش از آنکه مربوط به بحران آب و کم‌آبی باشد، نتیجه ساختار معیوب و مشکلات فعلی اقتصاد کشور است. گرچه فعالیت‌های صنعتی و معدنی آب‌بر هم داریم که بی‌آبی می‌تواند به افزایش هزینه تولید و استخراج یا کاهش فعالیت آنها منجر شود، اما بیش از ۹۰درصد آب مصرفی کشور به بخش کشاورزی اختصاص دارد. این در حالی است که راندمان آبیاری در ایران بین ۳۵ تا ۴۰درصد است. از این رو، بیشترین تأثیر مستقیم بحران آب بر بخش کشاورزی خواهد بود و از این ناحیه، به تناسب سهمی که بخش کشاورزی در رشد اقتصادی دارد، دچار آسیب خواهیم شد. در سال‌های آینده، طبق روال گذشته، بخش زیادی از رشد اقتصادی ما حاصل از عایدات نفتی خواهد بود. بحران آب نیز بر رشد اقتصادی اثر می‌گذارد اما عامل اصلی تأثیرگذار در کوتاه و میان‌مدت نخواهد بود. این بحران در بلندمدت باعث خواهد شد بسیاری از روستاهای حاشیه کویر خالی شوند و شاهد کویری‌شدن مناطق و ازدست‌رفتن مراتع باشیم. در این شرایط، کشاورزی و دامپروری سنتی صدمه جدی می‌بیند و مهاجرتی تا ۱۰ تا ۱۵میلیون نفری رخ خواهد داد. این مسئله از نظر اجتماعی، سیاسی و اقتصادی پیامدهای منفی بسیاری به دنبال خواهد داشت. در کوتاه و میان‌مدت، عوامل اصلی اثرگذار بر رشد اقتصادی، معیوب‌بودن ساختار اقتصادی کشور و

رشد اقتصادی ارتباطی به آب ندارد. اگر کشاورزی و صنعت ویران هم شود، باز دستیابی به رشد اقتصادی امکان‌پذیر است. اما آب، برای توسعه کشور اهمیت زیادی دارد.

هزینه تولید در کشورهای پرآب کم می‌شود و در کنار شرایط خوبی که برای کشاورزی و زندگی سالم شهروندان مهیاست، مسیر دستیابی به توسعه و رشد اقتصادی نیز برای آنها هموارتر خواهد بود. ایران کشوری کم‌آب است و این مسئله، مشکلاتی در تأمین رفاه اجتماعی و زندگی سالم ایجاد می‌کند و در کنار آن، به عدم توسعه کشاورزی و همچنین افزایش هزینه تولید در صنایع، معضل بی‌کاری تشدید می‌شود. ما ثابه‌حال، از همین مقدار آب کم هم نتوانسته‌ایم درست استفاده کنیم؛ از یک‌سو آب هدر می‌رود و از دیگر‌سو برای رسیدن به توسعه اقتصادی، هیچ‌کس واقعاً به صنعت و کشاورزی توجه نکرده و نقش آب در ایجاد رشد اقتصادی کم بوده است. رشد اقتصادی، ناشی از رشد تولید ناخالص ملی است و می‌تواند با اتکا به فروش نفت و مستقل از کشاورزی و صنعت نیز اتفاق بیفتد و در این حالت، گرچه بحران آب مشکلات عدیده‌ای برای کشور و جامعه ایجاد می‌کند، اما تأثیر چندانی نمی‌تواند بر رشد اقتصادی داشته باشد. هوای‌پول که وارد اقتصاد می‌شود می‌تواند از هر راهی باشد؛ ازاین‌رو رشد اقتصادی خوب داریم و رشد اقتصادی بد. رشد خوب، رشدی است که از طریق توسعه فعالیت بخش‌های تولید، صنعت و کشاورزی، همراه با کارایی و بهره‌وری و اشتغال ایجاد شود؛ ثمرات آن نیز به همه برسد و در سید صدارتی جای بگیرد. درمقابل، رشد بد یا مخرب، رشدی است که از طریق بوروکراسی عریض‌وطویل اداری، واسطه‌گری مالی و افزایش هزینه‌های نظامی و انتظامی حاصل می‌شود. این رشد بد و مخرب است. متأسفانه به هر دلیلی از جمله ناآگاهی مردم یا به دلایل سیاسی و جناحی، تیم‌های اقتصادی دولت‌ما به نوع رشد اقتصادی توجه نمی‌کنند و همه را یک‌جور حساب

اقتصاد

کارشناسان اقتصادی برای آینده نه چندان دور پیش‌بینی کردند

بحران آب،وزنه‌ای بر پای رشد اقتصادی

عکس سمند فری انوار

می‌کنند. رشد اقتصادی ارتباطی به آب ندارد اما آب می‌تواند بر متغیرها تأثیرگذار باشد. اینکه فکر کنیم اگر کشور پرآبی بودیم کشاورزی ما بهتر از این بود، اشتباه است چراکه سیاست‌های درستی را دنبال نکرده‌ایم. ما کشور ثروتمندی هستیم و درآمد‌های سرشار نفتی داریم، با این‌همه اشتباهاتی که مرتکب شده‌ایم، گرچه وضعیت بدتر شده، اما هنوز به فلاکت نرسیده‌ایم. اگر پربراب هم بودیم همین ماجرا تکرار می‌شد. به‌عبارتی، کم‌آبی اشتباهات ما را در بخش کشاورزی و مدیریت منابع آب آشکار کرده است.

هیچ‌کس نمی‌تواند رشد اقتصادی آینده کشور را درست پیش‌بینی کند. می‌شود با حدس حرف زد اما وقتی ندانیم قرار است رشد اقتصادی از چه محلی حاصل شود، چگونه می‌توانیم آن را پیش‌بینی کنیم.

تشدید روند نزولی رشد اقتصادی با بحران آب مهدی پورقاضی

رئیس کمیسیون صنعت اتاق تهران

در شرایط فعلی، براساس آمار بانک مرکزی رشد اقتصادی حدود سه‌درصد است، اما اگر سال ۹۳ را در چهار فصل جداگانه بررسی کنیم، متوجه می‌شویم رشد اقتصادی از بهار به زمستان، سیر نزولی داشته و هر فصل نسبت به فصل قبل رشد کمتری داشته است. این کاهش رشد اقتصادی ادامه داشته و به سال ۹۴ نیز رسیده است. اما‌رها رشد اقتصادی سال ۹۴ را حدود نیم‌درصد پیش‌بینی می‌کنند و برخی نیز براساس میزان لغو تحریم‌ها، عده‌های مختلفی تا دو درصد را ارائه کرده‌اند. با توجه به اینکه حدود پنج‌درصد از آب کشور در بخش صنعت مصرف می‌شود، کم‌آبی تأثیر مستقیم و درخورتوجهی بر صنعت ندارد؛ البته در صنایع غذایی که مبنای آن بر تولیدات کشاورزی و دامی استوار است، این تأثیر بیشتر است و می‌تواند یک چالش جدی باشد؛ اما در صنایع معمولی کمتر است. در صنایعی مانند فولاد که تولید محصولات آنها وابسته به مقادیر زیادی آب است نیز بحث کم‌آبی می‌تواند مشکل ایجاد کند. اشتباهاتی که در گذشته، در زمینه جامایی صنایع فولاد شده است را نمی‌توان برطرف کرد، چون جابه‌جایی این صنایع هزینه‌های هنگفتی دارد؛ اما در زمینه احداث کارخانه‌های جدید فولاد، باید از نظر کارشناسانی که در زمینه آمایش سرزمین متخصص هستند، بهره برد. در مواجهه با بحران آب، ابتدا باید بهای آن را به قیمت واقعی نزدیک کرد؛ صنایعی مانند فولاد باید آب را گران‌تر از شرایط فعلی دریافت کنند تا برای بازیافت و مصرف بهینه آن دغدغه داشته باشند؛ گرچه این کار، هزینه تمام‌شده کالا را افزایش خواهد داد؛ اما به آن میزان نیست که این صنایع را به مشکلات جدی دچار کند. بالاخره باید از یک جایی رعایت استانداردها را شروع کرد. صنایع باید از نظر رعایت مسائل زیست‌محیطی و نیروی انسانی، به جایگاهی برسند که

بتوانند استانداردهای بین‌المللی را رعایت کنند.

صنایع ما دچار رکود سنگینی هستند، بسیاری از آنها موفق به فروش محصولات نشده‌اند، محصولات انبار شده و برخی از واحدها به تعطیلی کشیده شده‌اند. دراین‌میان، آسیب‌های ناشی از بحران کم‌آبی نیز می‌تواند وضعیت را بدتر کند. دولت ابتدا باید سیاست‌های انبساطی را در پیش‌گیرد تا اقتصاد، گردش مالی و تولید، از وضعیت اسف‌بار فعلی خارج شوند، وگرنه همین رشد نیم‌درصد را نیز به‌دست نخواهیم آورد. پس از آن، تمهیداتی برای مقابله با بحران آب در سطح ملی باید انجام شود؛ گرچه سهم صنعت از آب مصرفی، رسد کم است، اما بحران کم‌آبی کل کشور و اجتماع را درگیر می‌کند و بازخورد این اوضاع در صنعت و رشد اقتصادی نیز مشاهده خواهد شد.

بحران آب زمینه‌ساز بازگشت به دور پابل احمد پورفلاح، رئیس سابق کمیسیون صنایع اتاق ایران

بحران آب، صنایع آب‌بر مانند فولاد و صنایعی که خط رنگ دارند را با چالش جدی مواجه می‌کند اما توجه به این نکته ضروری است که صنعت، کمتر از پنج‌درصد آب کشور را استفاده می‌کند و بخش عمده آب در حوزه کشاورزی هدر می‌رود حال آنکه در تولید ناخالص ملی نیز سهم زیادی ندارد. در کنار اینها، ۳۰درصد از آب مصرف خانگی نیز در شبکه تلف می‌شود که ربطی به نوع و میزان مصرف ندارد، بلکه به نقص زیرساخت‌ها مربوط می‌شود. با این تفسیر، اگر به رابطه بحران آب و صنعت و رشد اقتصادی بپردازیم، به‌نظر می‌رسد می‌توان با راهکارهایی که به اصلاح موارد مذکور منجر شود، مشکلات را حل کرد با تقلیل داد. بسیاری از صنایع به آب وابسته‌اند و صنایع مادر مانند فولاد، بدون آب معایبی ندارند. در گذشته اشتباهاتی شده و درحالی‌که همه کشورها صنایع فولاد خود را کنار آب‌انوس و دریا مستقر می‌کنند، ایران بنا بر مسائل امنیتی، با دلخوشی به آب رودخانه‌ها و سفره‌های آب زیرزمینی، صنایع فولاد خود را برای دور از دسترس بودن، در مرکز کشور و در دل کویر تأسیس کرده است. این صنایع از یک‌سو با معضل کم‌آبی و از دیگر سو با چالش جدی در حمل‌ونقل محصولات مواجه هستند، چراکه محصولات فولادی عمدتاً از راه دریا جابه‌جا می‌شوند اما این دسترسی برای اکثر صنایع فولادی کشور امکان‌پذیر نیست.

در شرایط فعلی، دور پابل و عقب‌رفت سال‌های اخیر متوقف شده و مقدمات دستیابی به رشد اقتصادی مهیاست اما در این میان، بحران آب و سایر کاستی‌های سیستمی، مشکلاتی است که اگر رفع نشوند همان دور پابل از سر گرفته خواهد شد و رشد اقتصادی مثبت، در صورت محقق‌شدن نیز، نمی‌تواند پایدار باشد. با توجه به اینکه از یک‌سو قسمت نسبتاً زیادی از رشد اقتصادی کشور، از فعالیت بخش مولد محقق می‌شود و از دیگرسو، سهم بخش کشاورزی در تولید ناخالص ملی کم است، می‌توان اثرات سوء، بحران آب بر رشد اقتصادی را برطرف کرد. باید مصرف این بخش مدیریت شود و با جایگزینی محصولات دیم و کم‌آب، زمینه استفاده آب در بخش‌های پربازده مهیا شود و به تولید صنعتی روی بیاوریم. رسیدگی به شبکه آب‌رسانی کشور امری ضروری است و بهتر آنکه هرچه زودتر برای اصلاح و بهسازی آن اقدام شود. مسئله دیگر محصولات آب‌بر کشاورزی است که قیمت آب مصرفی آنها بیش از قیمت محصول است. می‌توان برای رفع این معضل، از فرصت‌های کشاورزی در کشورهای آبخیز همسایه استفاده کرده و این محصولات را در آن کشورها کشت کنیم.

گزارش

قربانی خبر داد

نقدینگی ۸۳۲هزارمیلیاردتومان

● **شرق**: هیات عامل بانک مرکزی به مناسبت هفته دولت به تشریح وضعیت بازار پول ایران پرداختند. پیمان قربانی، معاون اقتصادی بانک مرکزی در یک نشست خبری، ضمن اشاره به اینکه رشد نقدینگی در ۱۲ ماه منتهی به تیرماه ۹۴ به ۲۴۰٫۷درصد و حجم نقدینگی به ۸۳۲هزار و ۳۸۰میلیارد تومان رسیده است، اعلام کرد که پایه پولی در پایان تیرماه به ۱۳۲هزار و ۹۰۰میلیارد تومان رسیده که نسبت به اسفند سال قبل ۱۰۱٫۳درصد رشد داشته است. به گفته وی، از ۲۹۰هزارمیلیارد تومانی که در سال ۹۲ تا پایان سال گذشته به حجم کل نقدینگی افزوده شده، ۸۱هزارمیلیارد تومان آن ناشی از افزایش سطح چتر آماری بانک مرکزی و اضافه‌شدن شش‌بانک و چهار مؤسسه به فهرست بانک‌ها و مؤسسات دارای مجوز از بانک مرکزی بوده است که این امر نشان می‌دهد ۸۱هزارمیلیارد تومان اثر تورمی ندارد و صرفاً رشد سطح پوشش آماری بانک مرکزی را نشان می‌دهد. او همچنین ضمن بیان اینکه در چهارماه اول امسال خالص دارایی‌های خارجی بانک مرکزی هفت‌هزارو ۷۰۰ میلیارد تومان افزایش داشته است، مطالبات بانک مرکزی از بخش دولتی پنج‌هزارو ۵۶۰ میلیارد تومان را داشته است و بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی دوهزارو ۵۰۰ میلیارد تومان و سایر اقلام هم ۹هزارو صدمیلیاردتومان کاهش داشته است.

اما حمید تهرافر، معاون نظارت بانک مرکزی از توقف فعالیت ۲۵۰ شعبه بانکی در کشور خبر داد و البته اعلام کرد که این روند درسال جاری نیز با سرعت بیشتری نسبت به سال گذشته انجام خواهد شد. وی درخصوص ابلاغیه قانون مالیات‌های مستقیم مبنی بر ارائه اطلاعات حساب‌های بانکی به سازمان امور مالیاتی نیز گفت: هدف این کار سرکشی از حساب‌ها و سوااستفاده از آنها نیست بلکه برای شفافیت در دریافت مالیات بوده و اطلاعات مشتریان کاملاً محرمانه مورد بررسی قرار می‌گیرد. از این‌رو هیچ جای نگرانی برای سپرده‌گذاران وجود نخواهد داشت. همچنین تهرافر ضمن اعلام موجودیت هفت‌هزار مؤسسه غیرمجاز در کشور گفت: این مؤسسات در یک قامت و قد و قواره نیستند و این‌طور نیست که همه آنها شب شبیاری داشته باشند بلکه بسیار محدود فعالیت می‌کنند. به گفته وی، کل صندوق‌های قرض‌الحسنه که تحت‌نظارت سازمان اقتصاد اسلامی فعالیت می‌کنند، حدود هزار مورد بوده و نزدیک به هزارو ۷۰۰ میلیارد تومان در مجموع منابع در اختیار دارند. این درحالی است که این هزار و ۷۰۰میلیارد تومان حتی گاهی به اندازه منابع یکی از شعب بانک‌ها یا مؤسسات بزرگ نیز نمی‌رسد. وی در خصوص توقف بنگاه‌داری بانک‌ها با این نکته اشاره کرد که بنگاه‌داری بانک‌ها در سال گذشته متوقف شده و هیچ بانکی شرکت جدیدی ایجاد نکرده است اما در این میان یک استثنا وجود دارد و آن اینکه سهام‌دار یکی از بانک‌ها که آن به نهاد حاکمیتی وابسته است به جای وجه نقد دو شرکت آورد، ولی در مجموع حجم بنگاه‌داری بانک‌ها در حد همان میزان قبلی باقی مانده است اما باید طبق مدت پیش‌بینی‌شده اموال مازاد خود را به فروش برسانند، در غیر این صورت با روش‌های مختلف از جمله اخذ مالیات بیشتر یا آنها برخورد خواهد شد. تهرافر در مورد معوقات بانکی نیز اعلام کرد: روند فزاینده معوقات بانکی مانند سابق دیگر وجود نداشته و رشدهای قبلی متوقف شده است و میزان آن نیز در حد همان میزان قبلی است. وی در مورد میزان اضافه برداشت بانک‌ها از بانک مرکزی نیز متذکر شد: رقم اضافه برداشت‌ها قابل توجه نیست و اکنون فقط بانک کشاورزی به همراه چند بانک خصوصی که ما برای آنها نیز محدودیت‌هایی ایجاد کرده‌ایم، اضافه برداشت بالایی دارند.

تومانی از نظر قطع استاندارد و عمر از کیفیت بهتری برخوردار است، همچنین در این اسکناس‌ها فرمت‌ها تغییر کرده و در موادمصرفی صرفه‌جویی شده است. وی در مورد افزایش میزان برداشت از دستگاه‌های خودپرداز گفت: بررسی‌ها و محاسبات بانک مرکزی حاکی از آن است که نیاز به افزایش مبالغ دریافتی از طریق خودپردازها برای مردم وجود دارد که این رقم تا ۴۰۰هزار تومان محاسبه شده است.

اصلاحیه

در آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای (نوبت اول) اداره کل راه و شهرسازی استان خوزستان مندرج در صفحه ۱۵ در تاریخ ۹۴/۵/۲۶ مناقصه شماره ۹۴/۵/۹۴ بدین وسیله اصلاح و به اطلاع می‌رسد.

کرد: در این میان سرمایه‌گذاران با توجه به کاهش نرخ جهانی نفت و کسری بودجه دولت در سال جاری نیم‌نگاهی نیز به نرخ ارز به‌ویژه دلار دارند. نرخ دلار نیز با توجه به شرایط موجود یکی از متغیرهایی است که ممکن است در ماه‌های آتی دستخوش تغییرات جدی شود و در مسیر صعود کام بردارد. درصورتی‌که نرخ جهانی نفت و سایر کالاها است در ماه‌های آتی و پس از رفع تحریم‌های اقتصادی غرب و تسهیل در مبادلات پولی شکل جدی‌تری به بازار و افزایش قیمت دلار شود.

سمت بازارهای جهانی و به‌ویژه چین معطوف شد. غفاری در توضیح این مطلب تصریح کرد: افت بیش از ۱۵درصدی شاخص شانگهای در دو روز گذشته، کاهش قیمت جهانی نفت به کمتر از ۴۰ دلار و کاهش قیمت جهانی مس به زیر پنج‌هزار دلار در هر تن سبب شکل‌گیری فضای منفی جدیدی در بورس شده و افق سرمایه‌گذاری را با ابهامات جدیدی روبه‌رو کرده است. وی افزود: احتمالاً در روزهای آینده با آرام‌ترشدن فضای بازارهای جهانی و شکل‌گیری ثبات در قیمت‌های جهانی تا حد زیادی از جو منفی حاکم بر بازار کاسته شود، اما همچنان

عنوان شاخص	مقدار	تغییر
کل شاخص قیمت شاخص کل (مهوزن)	۶۴۱۹۷٫۳	۴۵۳۴٫۱-
شاخص قیمت (مهوزن)	۲۵۳۷۷٫۹	۱۷۹۵۹-
شاخص قیمت (مهوزن)	۹۸۳۶٫۶	۸۳۳۰-
آزاد شاور	۸۴۰۸۷	۱۱۰۱۰-
۵۰ شرکت بزرگ	۷۲۲۵۳٫۱	۶۳۵-
	۲۶۳۱۳	۱۰۹۲-